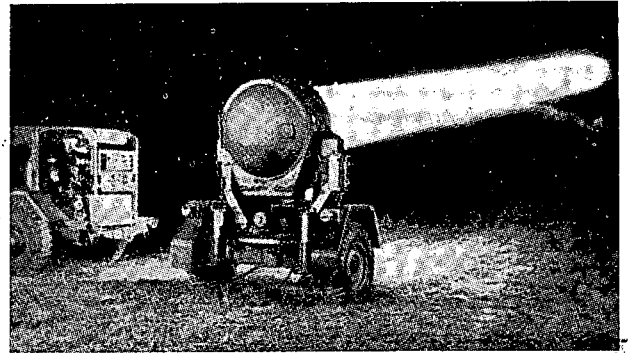


הידושי נשק וטכניקה

תותח-הטנק הבריטי החדש

הצבא הבריטי טוען כי תותח-הטנק החדש שלו, בן 105 המ"מ, הוא הקטלני והמדויק שבעולם, וכי במפגניו, בירי למטרת-פתע, בטוח 3 ק"מ, הושגו ב-4 פגזים 4 פגיעות אל מרכז-המטרה. התותח (מוצאם של "בתי-החרושת המלכותיים לחימוש"), לא רק יחליף את תותח "20 הליטראות" בטנקי "צנטוריון" הבריטיים, אלא נראה שישמש אף כחימוש-הראשי של כלל טנקי צבא-ארצה. מיכנס התותח זה לזה של 20-הליטראות — אך עם-זאת פגזיו גדולים והדרניים יותר. (סוגיהם שניים: חודרי-שריון ונפציים) מציינים בהבלטה כי "טוח" עולה ביותר מ-2½ ק"מ על זה של הטוב שבתותח-הטנק הסובייטיים. זאת ועוד: כשקנהו ייבלה — ניתן להחליפו אף בשדה-הקרב, מבלי להחזיר את הטנק לאזור-הסדנאות. והרי פסוקו של בטאון-השריון האמריקני: "...יכולתו לאש שטוחת-מסלול, במהירות-לוע, שמעל-לגבוהה, עולה הרבה

"פריצה" בחזית פיתוח זרקורים



חילה-הנדסה האמריקני מודיע כי פיתח זרקור "לכל-התכליות" בן 30 אינץ' (כ-76 ס"מ) — אשר טוחו ועצמתו כפולים מאלה של הזרקור התקני בן 60 האינץ', הנמצא בשימוש עתה. קשת-פחם מקוררת-נוזל, רבת-עצמה שהורכבה במחזור פאראבולי בן 76 מ"מ, מיצרת עצמת-אור בת 450 מיליון נרות בשיא-קרינתם. הור-קור החדש מורכב על דראופן, שניתן לגררו באמצעות גיפ. אפשר להפעילו מעל דראופן זה — או להסירו מעליו, בכוחם של שני אנשים, ולהפעילו מן הקרקע.



על זו של תותח בן 90 המ"מ שלנו... תפעולו בירי-חשמלי... פגזו העיקרי למיגור טנקים — פגז-אנרגיה-קינטי, חודרי-שריון; וכנראה יהיו לו פגז, נגד-אדם ונגד-ציוד, פגז-כימי ופגז-אימון.

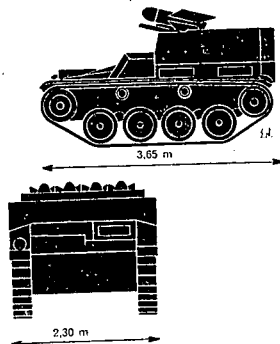
אלונקת "כרית-אוויר"



חייל פצוע, אדם שזהירק נותח — כיצד להבטיח שיועברו ממקום למקום ללא טלטלה כלשהי? לעתים זוהי שאלת היים. הנסיון להשיב עליה נתגלם עתה בדמות "אלונקה נישאת-אוויר", לפי עקרון "כלי-הרחף" (ראה ב"מערכות", חוב ק"ו, עמ' 59). האלונקה לשניים, שכנראה רק מילימטרים ספורים מפרידים בינה לבין פני-הקרקע, מונעת באמצעות שני מנועי-בזון קטנים — ומופעלת כרגיל ע"י שני אנשים. חילה-רפואה הבריטי השתף בפיתוחה, יחד עם אחת מחברות-העשיית-המטוסים הבריטיות.

רכב-טילים ליחיד

"מערכת-נשק" צרפתית חדשה, נוצרה מצירוף של רכב-זחלי-משוריין (של מפעלי "הוצ' קיס") "cc-2" ושל טילים ג"ט מונחים (מתוצרת "גורד") ש-הם טילי "11-ס.ס." הידועים. 4 טילים כאלה — שקוטנם 165 מ"מ, וטוחם 3 ק"מ — מוצבים ברכב אחד; אך הר-כב והטילים מופעלים ע"י לוחם יחיד. הרכב, שאורכו 3.65 מ' ורוחבו 2.30 מ' שוקל 6 טון (דהיינו, הנו "כיל-אוויר"). שריונו — 8 מ"מ (נגד כדורים ורסיסים). עצמת-המנוע שלו 154 PS; ומהירות המכסימום של נושא-טיל-משוריין זה הנה 67 ק"מ לשעה.



מרגמת-דגלים, כבדה-מאד

הצבא הסובייטי, אשר בראשית המלחמה בחזית הגרמנית-הרוסית (ב'42—1941) נתרשמו רבים, כי חימושו במרגמות עודנו חלש, החל אחרי-כך לייצר ולהפעיל מרגמות במספרים מהרבים-יוגוברים — ובקוטרים גדלים-יהולכים, לעומת המרגמה בת 120 המ"מ, המקובלת כ"מרגמה-כבדה" ברוב צבאות העולם, הופיעה גם מרגמה בת 160 מ"מ, המרגמה M-160, מן הדגמים האחרונים שבאלו, ואשר באה להחליף את הדגם M-43, נבדלת מקודמתה בחשקלה, הכבד בהרבה, בכך גדול וחזק יותר, ובטוחה שנתארך. היא נטענת-מכנס ומופעלת באמצעות הדק. בשעת טעינה, מתירים את הקנה שלה מן הבסיס ומסבים אותו עד למצב אופקי — אז נדחקת הפצצה, ביד, אל תוך מכנס שבקצהו ה"תחת" של הקנה; הלז מוחזר למצבו השעון התקין; והפצצה נורית באמצעות כסך ("חבל-יריה"), המחובר אל ההדק. משקל הכלי — 1,480 ק"ג; טוחה-מכסימום — 8,000 מטר; קצב-האש — 2-3 פצצות לדקה (יודע רק על פצצות-נפיצות לכלי



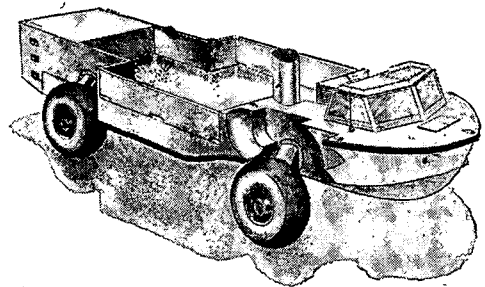
בדמותו של איש "צבא-הצ"י" (שהיא בודאי דמות החייל האמריקני "של המחר") ה" נשקפת מהתצלום הנלווה, בולטים בודאי בראש-יורא" שונה נעליו. האמת היא כי לא בזה בלבד מתבטא הד חידוש שבציודו האישי של "חייל-המחר" — אך על כך עוד יסופר בהודמנות אחרות. ואילו הנעליים — נע" לים משוריינות הנגן, אין, כ" מובן, להנניה כי כל חייל וחייל ינעלן; שכן, לפי ה" מתוכנן, נועדו הן בעיקר לאלה העוסקים בסילוק מוקשים ובפריצת מעברים בשדות-מוקשים.

טיל-יחיד מוטס

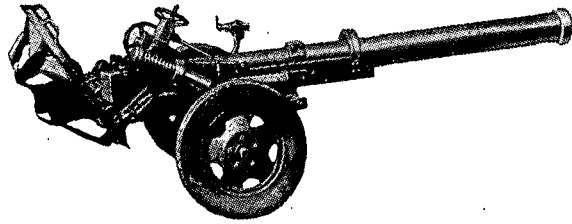
העובדה כי הטיל "ויג'ילנט" הני"ט מתוצרת-בריטניה הוא נשק הניתן לטלטלה ולתפ" עול ע"י חייל-יחיד מודגשת תכופות ע"י מיצריו כחיונית- ביותר לצרכי יחידות מוצנ" חות. שכן, לגבי כלי-נשק שצותו איש אחד נועד ה" קושי הידוע בפעולות מוצ" נחות: כיצד להבטיח כי אנשי הצות (ולו רק שנים) אמנם יימצאו בצותא מיד עם נחיתתם. ואילו הצנחן שבתצלום, העומד לצנוח עם טילו — יוכל בודאות להפ" צילו פחות מדקה לאחר שנחת בהצלחה והשתחרר מרתמתו. הטוענים לטיל זה סבורים כי יתרונות כאלה שקולים כנגד מחירו, שהוא עדיין (כל עוד לא ייוצר בהיקף המוני) גבוה כ-450 ליי"ט לטיל.



סירת-נחיתה גלגלית



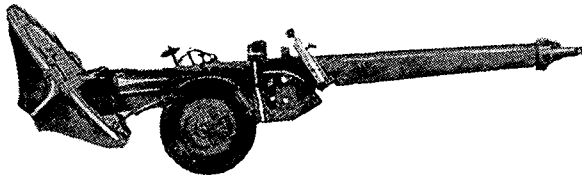
חשיבות מחודשת נוטים לייחס עתה ל"מלחמה-אמפיבית". עלי-כן לא חדל המאמץ לפיתוחם של כלי-נחיתה תכליתיים ויעילים, לצורך מצבי-הפעולה השונים, — ואחת מתוצאותיו הוא רכב-הנחיתה ה" גלגלי החדש של "צבא-הצ"י" האמריקני, הידוע ככוח-נחתים בה"א הידועה. רכב זה — מצפים ממנו ליתר-מהירות במים ולניידות משופרת ביבשה. לשם כך ניתנה לחלקו התחתני של הגוף (העשוי לוחות-אלומיניום מרותכים) צורת "V"; ואילו דפניו יהיו מורמים, בכדי לאפשר תנועה גם במים גליים. סבורים כי בכוח מנוע" סורבינת-הגן שלו יגיע ל-30, "קשר" בים ולקרוב ל-55 ק"מ ביבשה.



זה). בשעת הירי נשארים הלגלים מחוברים אל הכן. תפעולו תסק" טי — לרוב כ"ארטילריה-שדה", בדומה להוביצרים בני 105 מ"מ.

מרגמה - כארטילריה בינונית

נשק ארטילרי מובהק הנה המרגמה בת 240 המ"מ הסובייטית, נטענת-מכנס. אמנם, ביסודו דומה מבנה לזה של מרגמות-הרגלים; לוח-הבסיס, קנה, ואמצעי להסבה וציודוד. אך היא נבדלת משאר



מרגמות סובייטיות בגודלה ובקנה הארוך-במיוחד שלה. משקלה 4,150 ק"ג; ההגבהה — עד 50 מעלות; טוחה-מכסימום — 9,700 מטר (כמובן — במידה שלא נחוסף על כך השימוש בהינעיר-קסטי" נוסף בפצצת-המרגמה). קצב-הירי — פצצה לדקה. פצצת-מרגמה זו, הנפיצה — משקלה הכולל כ-135 ק"ג. ברם, זה כמה זמן נפוצה ההשערה כי מרגמה כזו עשויה גם לירות פגז גרעיני. בתפקיד טקטי, יכולה המרגמה בת 240 המ"מ לשמש כתוספת לארטילריה-הבינונית, בין באש סיוע-קרוב ובין באש ארוכת-טוח.

גלגלי-טנק פלסטיים



הילד המרים גלגל-טנק כבד" למראה — ילד רגיל הנו; אך בידו גלגל פלסטי. גלגל-פלדה של הטנק האמריקני ה"קל" M-41 (למעלה מ-30 טון) שר" קל למעלה מ-60 ק"ג; אך זה שבתצלום — פחות ממח" צית משקל זה. אם יוכיחו עצ" מס הגלגלים החדשים — ויק" טינו את משקלו של טנק ב" טון בערך — יתקבלו לשימוש כללי. "חישוק"-פלדה סביב הגלגל-הפנימי הפלסטי מסייע לפזר את חום החיכוך.